

SVOBODNA SLOVENIJA

AÑO (LETO) XXXII. (26)

Nº. (števil.) 17

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

26. aprila 1973

Kultura v službi režima

Napori Titovega komunističnega režima, da bi razkrojil in končno uničil politične emigracije Slovencev, Hrvatov in Srbov, se zadnje mesece spet stopnjujejo. Kolikor bolj se režim čuti negotovega doma, toliko bolj upira oči v tujino, kjer išče vseh mogočih vzrokov svojega lastnega razkroja.

Način razkrajanja politične emigracije, ki mu ostaja trn v peti, katerega si ne more in ne more izdreti že nad četrto stoletja, prilagaja okoliščinam, ki se mu zde najprimernejše za dani trenutke.

Titov režim z zaskrbljenostjo zasleduje tudi razvoj v slovenski, hrvaški in srbski ekonomski emigraciji, ki vedno bolj narašča in presega že nad en milijon jugoslovanskih državljanov. Mnogi teh ekonomskih emigrantov se namreč pod vplivom zahodnoevropskega okolja vsaj podzavestno, če že ne tudi drugače, postopoma spreminjajo tudi v politično emigracijo. Zahodnoevropske demokratične ideje namreč neizbežno pronicajo v zavest stotisočev jugoslovanskih ekonomskih emigrantov v Zahodni Evropi.

Titova partija se tega razvoja, ki ga ne more kontrolirati, vedno bolj boji ter je pred kratkim ustanovila tkim. Koordinacijski odbor za politično informacijsko akcijo v inozemstvu, katerega prvenstvena naloga je, kakor stoji v pravilniku, „informirati jugoslovanske državljane v inozemstvu o razmerah v domovini in jih ščititi pred vplivom sovražnih emigrantskih organizacij.“

Ni dvoma, da bo ustanovitvi omenjenega koordinacijskega odbora sledila poplava raznovrstnega marksističnega tiska iz Jugoslavije v zahodnoevropske države, tovrstni tisk pa bo segel tudi čez morje v ZDA in Kanado ter v latinsko Ameriko zlasti v Argentino, v slovensko politično emigracijo v omenjenih deželah. Smo namreč, hvala Bogu, še vedno najbolje organizirana politična emigracija iz Jugoslavije.

Komunistični režim poskuša naše politično emigracijo razkrojiti in ji izpodbiti udarnost tudi z drugimi, navidez s politiko nevezanimi sredstvi. Eno takih sredstev je slovenska pesem, ki so jo v svoje razkrojevalne namene nedavno spet hoteli izkoristiti v Kanadi.

Po severnoameriškem kontinentu sta namreč minule tedne romala Akademski pevski zbor ter Akademski folklorna skupina iz Ljubljane. Predstavila sta se konec marca s koncertnim in plesnim nastopom v Four Season Sheraton hotelu v Torontu ter so priveditelji valabili Slovence vse od St. Catherine do Hamiltona, Toronta tja do Oshawe, na področju, kjer živi vsaj 16.000 Slovencev. Toda koncert je privabil največ 2.000 udeležencev, kamor je šteti vse slovenske levičarje, stare in mlade, nekaj ekonomskih izseljencev, nekaj tujcev in seveda nekaj omečenih ne-značajev z vetrinjskih poljan.

To moremo trditi toliko bolj, kar so v dvorani spet izobesili slovensko zastavo z rdečo zvezdo in dasi so nekateri iz protesta zapustili dvorano, je drugim bilo žal za pet dolarjev, da bi se dvignili in odšli.

Vsa koncertna zadeva pa se je spremenila še v tragedijo, ko so bili vsi nastopajoči s komunističnim konzulom na čelu povabljeni po koncertu na večerji v župnijsko dvorano Marije Pomagaj. Gostitelji so očitno spet pozabili, kdo je dvorano in cerkev Marije Pomagaj zgradil, kdo je nabiral in dajal darove zanjo, organiziral denarno kampanjo in bil reden vernik, kar tiče verskega življenja in financiranja župnije.

Lepo zapeta slovenska pesem je slehernemu Slovincu dragocen zaklad. Ta ga razveseli, da bi vriskal ali pa mu privabi solze v oči.

Če bi bil samo to namen dvomesečne turneje omenjenih skupin iz Ljubljane, potem bi bil na mestu pozdrav, zahvala in ploskanje. Ker pa je nad koncerti bila navzoča rdeča zvezda, je o kulturnem poslanstvu obeh skupin težko govoriti. Kako naj v nevidne rdeče mreže ujeti pevci in pesalci spontano in iz polne duše posredujejo kulturne dobrine svo-

TITOVA ZUNANJA POLITIKA

NA SVOJE STARO MESTO V SOVJETSKEM BLOKU

Jugoslovanski komunistični diktator Tito je pred kratkim govoril o svoji zunanji politiki ter o odnosih komunistične Jugoslavije do ZDA, ZSSR in Kitajske posebej.

Njegova izvajanja so izzvenela v trditve, da „ne smemo razpravljati o nastopih Sovjetske zveze na isti način, kakor razpravljamo o nastopih ZDA, kajti ZSSR je socialistična država ter se ne bori proti nikomur“ je dialektično zavijal Tito, in nadaljeval:

„Stvari, ki so se zgodile na češko-slovaškem, so že mimo. Toda ZSSR se nikjer ne vojskuje, temveč se trudi za mir v svetu. ZSSR je in še vedno pomaga nesrečnemu vietnamskemu ljudstvu, kakor tudi drugim osvobodilnim gibanjem.“

Politika nevezanosti

Diktator Tito je v svojih izjavah hvalil zahodnonemškega kanclerja Brandta kot „dalekovidnega državnika“, ki je podpisal „zelo koristne pogodbe“ z ZSSR in Poljsko.

Ponovno je diktator Tito poudarjal, da je jugoslovanska zunanja politika „politika nevezanosti“ in priznal, da je o tem problemu govoril tudi z Brežnjevom, „ki mi je dejal, da se povsem strinja z načeli nevezanosti in da taka politika zelo koristi v boju proti imperilizmu, proti raznim načinom napadalnosti, itd.“

Finančni pakt z Moskvo

V zvezi z nedavnim finančnim paktom med Moskvo in Beogradom, ko sta Titova in sovjetska vlada 2. novembra lanskega leta podpisali sporazum o sovjetskem posojilu 990 milijonov dolarjev Jugoslaviji (prvi obrok 540 milijonov bo šel za obnovo in razširitev 59 jugoslovanskih tvornic, večinoma metalurških, drugi obrok 450 milijonov pa bo Jugoslavija dobila leta 1976), je diktator Tito na očitke zahodnega tiska,

Izigravanje Slovencev v Pliberku

NEDEMOKRATIČNO RAVNANJE VEČINE

Po občinskih volitvah na južnem Koroškem, na katerih so se predstavniki slovenskih list zelo dobro uvrstili, so prišle na vrsto volitve županov. Pri tem pa se je pokazalo, da večinske stranke ponovno na nedemokratični način izigravajo slovenska zastopstva.

Najbolj jasno se je to pokazalo v Pliberku, kjer je slovenska lista dobila sedem zastopnikov, medtem ko jih ima ljudska stranka devet, socialisti osem, tri pa imenska lista. 11. aprila so se zastopniki zbrali na prvi seji, da bi iz svoje srede izvolili župana, podžupana ter občinsko predstavništvo.

Takoj po zaprisegi občinskih svetnikov je vodja slovenske frakcije Stefan Trampuš vstal ter prebral sledečo izjavo:

„Zvedeli smo, da sta dve frakciji bodemu človeku? Komunistični režim iz Slovenije skuša s pesmijo in plesom segati v vrste slovenske politične emigracije, da bi jih razbil, napravil manj, ne bolj delavne, manj, ne bolj čuječe. Čimprej naj bi nehali biti svobodna opozicija diktatorskemu režimu v domovini. Privediteljem v Sloveniji, ki so kulturo podvrgli komunistični ideologiji, da bi z njo razkrojili vrste slovenske politične emigracije, svetujemo, naj bi od domačih oblastnikov rajje dosegli, da bi dovolili svobodno izmenjavo kulturnih dobrin. Zakaj je zaprta meja kulturnim sadovom svobodnih Slovencev iz širnega sveta? Naj se odpre prosta pot knjigam, ravijam in časopisom, ki jih izdaja svobodni slovenski človek! In še: kadar pošiljate svoje skupine po svetu med svobodne Slovence, naj rdeča zvezda izgine s slovenske zastave. Bratsko srečanje je mogoče samo pod svobodnim soncem. In tega želimo naši domovini bolj kot česar koli.“

da „Jugoslavija bistveno spreminja svojo politiko do ZSSR“, dejal:

„ZSSR je velik trg za naše proizvode. Tja smo prodali in še prodajamo vse, kar ne moremo prodati na zahodnih trgih. To nam zelo koristi. Sodelovanje z ZSSR se razvija na temelju popolne enakopravnosti in koristi obeh državama.“

Tito napada ZDA

Diktator Tito se je dotaknil tudi vprašanja jugoslovanskih odnosov z ZDA ter je o tej velesili govoril povsem kritično. Izjavil je, da „ZDA vzdržujejo vsepovsod vojaška oporišča, na vseh strateških točkah sveta. Mislim, da ni logično enačiti Sovjetske zveze z ZDA. Ali naj enačimo ZSSR in ZDA samo zato, ker sta ti dve državi velesili, namesto da bi gledali na to, kaj katera od njiju počne?“

Jugoslovansko-kitajski odnosi morejo postati boljši, toda „Jugoslavija ne bo nikdar potegnjena v vrtnice sovjetski-kitajskega spora“, je dejal Tito. „Toda, ker vzdržujemo partijske odnose s sovjetsko partijo, so tudi naši kulturni odnosi z njo mnogo večji kakor s Kitajsko.“

Problemi z Albanijo in Bolgarijo

Diktator Tito je za konec svojih zunanjepolitičnih izjav zanikal, da bi se odnosi med komunistično Jugoslavijo in ZDA slabšali, prešel pa je takoj na problem jugoslovanskih odnosov z drugimi komunističnimi državami, za katere je pribil, da „so se utrdili, izvzemši Albanijo. Tudi z Bolgarijo so manj dobri, kakor z drugimi socialističnimi državami“, je izjavil diktator Tito.

Že dolgo utemeljene sumnje na Zahodu, da komunistična Jugoslavija vedno hitreje zavzema spet svoje staro mesto v sovjetskem komunističnem bloku, so z gornjimi Titovimi izjavami potrjene.

našega občinskega zastopstva — Ljudska stranka in Socialistična stranka —, ki sta bili sicer demokratično izvoljeni, pokazali pravi obraz že pred izvolitvijo župana s tem, da so na očitno nedemokratični način brez zastopnikov Enotne liste med seboj že razdelili resorje za občinsko upravo. Ker se s takim ravnanjem vsako plodno sodelovanje vseh odgovornih demokratično izvoljenih zastopnikov onemogoča, korporativno zapustimo današnja sejo.“

Po teh besedah so se dvignili vsi pripadniki „Enotne liste“ ter zapustili dvorano. S tem, da je odšlo sedem odbornikov, pa ni bilo več tridesetinske navzočnosti odbornikov, ki je potrebna pri prvi seji, ki je tako postala nesklepčna in odborniki so se morali raziti. Župan mora sedaj v teku tedna sklicati novo sejo.

Reakcija zastopnikov večinskih strank na Trampušovo izjavo je bila značilna, saj se skladajo izjave raznih odbornikov („Das sind Falotten“), z nestrpnostjo in nevoščljivostjo napram izvoljenim slovenskim mandatarjem. Na vse načine skušajo, da slovenski zastopniki ne bi prišli v poštev pri občinskih predstojstvih.

„Naš Tednik“ je položaj takole komentiral:

„Izigravanje slovenskih zastopnikov v občini se je spet enkrat jasno pokazalo v Pliberku. Za vsako ceno ne sodelovati z zastopniki manjšine, pa more v določenem trenutku tudi pomeniti maksimo za manjšino samo. Kajti vabiti nas/k sodelovanju le v takih forumih, iz katerih iz vsega početka nič ne bo in nas izključevati iz predstavnitva, kjer lahko Slovenci aktivno in efektivno sodelujemo, je premano. Mi, koroški Slovenci, pa smo se od te politike že ločili.“

Nada nuevo bajo el sol

Desde recientes disposiciones, rigen en la Unión Soviética leoninas exigencias para las personas que desean abandonar el territorio soviético, a las cuales se les requiere el pago de elevadas sumas de dinero, que generalmente escapan a sus posibilidades.

Aprovechamos la circunstancia para aclarar a nuestros lectores que lo que parecía constituir un “patrimonio” de la camarilla de turno actualmente en el Kremlin de Moscú, no es más que una vieja “costumbre” moscovita, cuyo creador no fue otro que el mismo Lenin, el “benefactor” de la humanidad, el cual en 1929 impuso la obligación de satisfacer una gabela de mil rublos para todos aquellos que quisieran salir del país; obligación que debía ser materializada en especies en oro o en plata.

En 1930, en pleno apogeo del ahora defenestrado Stalin, y durante el desarrollo del primer Plan Quinquenal, el Intourist (Organismo oficial de Moscú), exigía el pago de 500 a 1.000 dólares en oro por la entrega de visas para poder salir de la URSS y la documentación respectiva. En aquellos años llegaban al mundo libre miles de cartas de familiares residentes en la Unión Soviética que pedían se les enviaran los medios necesarios para poder obtener la documentación pertinente, cosa imposible de conseguir localmente, máxime cuando la exigencia era en oro metálico.

Como vemos nada nuevo existe bajo el sol, o mejor dicho... bajo la estrella roja.

Koroški pevci v Trstu in Gorici

LJUBLJANA PREPOVEDALA NASTOP

Koroški mešani zbor „Jakob Petelin-Gallus“ iz Celovca je na povabilo Slovenske prosvete iz Trsta in Zveze katoliške prosvete iz Gorice nastopil v Kulturnem domu v Trstu in v Katoliškem domu v Gorici. V obeh mestih se je zbor predstavil s Ciganovo kantato „Ustoličenje karantanskih knezov“ na besedilo Zdravka Novaka; v drugem delu je odpel vrsto koroških narodnih pesmi, vmes so nekateri člani zboru v koroškem narečju recitali nekaj domačih recitacij.

Kantato so najprej z velikim uspehom predvajali v celovškem Domu, ob priliki druge obletnice smrti svojega ustanovitelja in dirigenta dr. Cigana.

Zbor, ki ga vodi prof. Jožko Kovačič, učenec pokojnega skladatelja prof. Fr. Cigana, se je s tem programom nameraval predstaviti tudi v Sloveniji. Kakor je poročal mesečnik „Naša luč“, pa je zbor gostovanje v domovini odpovedal, čeprav je bilo za nastop že vse pripravljeno, tudi dvorana. Toda doma so zahtevali nekaj sprememb v besedilu, na kar zbor ni pristal. Za ljubljanske oblasti je bilo menda besedilo preveč „cerkveno“. „Načrtu s to stvaritvijo gostovati v Ljubljani so očitno botrovali misijonarski nameni“, je komentiral 2. marca Slovenski vestnik v Celovcu.

Kantata „Ustoličenje karantanskega kneza“ za soliste in mešani zbor s spremljivo trobil poje o starodavnem obredu ustoličevanja, pozorišče dogajanja je Gosposvetsko polje s knežjim kamnom in vojvodskim prestolom.

Koncert v Trstu je bil 31. marca; vendar v dvorani Kulturnega doma ni bilo toliko občinstva, kot so si ga priveditelji zamislili in kot bi koroški pevci zaslužili. Zato so se pa naslednji dan Goričani oddolžili Koroškem. Sicer pa so Korošci in Goričani bili vedno bolj povezani med seboj, pokojna skladatelja prof. France Cigan in pokojni prof. Mirko Filej iz Gorice sta spleta trdno vez, ki še vedno močno veže, kar je dokazal tudi ta koncert koroškega „Gallusa“. Dvorana je bila v Gorici nabito polna in poleg Slovencev je bilo navzočih tudi precej gostov furlanskega in italijanskega jezika.

Ko so se pojavili na odru koroški pevci in njihov dirigent Jožko Kovačič ter solisti s trobili, ki so za to priliko prišli iz Ljubljane, so jih gorški Slovenci sprejeli z navdušenim aplavzom. Takoj nato je vse navzoče pozdravil predsednik ZKSP dr. Kazimir Humar. Najprej je Koroščem v nagovoru čestital za uspeh s samostojnim nastopom na koroških občinskih volitvah, zatem je izrazil zadovoljstvo za izvedbo Kantate prof. Cigana v Gorici, kamor je pokojni skladatelj Cigan rad prihajal s svojimi pevci, obenem pa je obžaloval, da ma-

tična Slovenija ni sprejela gostovanja zboru s kantato „Ustoličenje“.

Kantata je lep epski oris starodavnega obreda; zborovski deli si sledijo v primerno razčlenjenem zaporedju ob spremljavi trobil, ki je bila zelo barvita in učinkovita, obenem pa ne preveč bučna, kot solisti pa nastopajo škof Modest, kmet-ustoličevalec, sodnik, knez, kosezi in kronist. Stilno je kantata dokaj melodično zastavljena, s prijetno in domiselno harmonijo. Gallusovi pevci so delo vseskozi prepričljivo odpele in prikazali smisel za disciplinirano in koncertantno muziciranje z instrumentalno spremljavo.

V drugem delu pod naslovom „Koroške v pesmi in besedi“ so se pevci predstavili v narodnih nošah in zapeli niz pesmi iz Roža, Podjune in Zilje. Pred zaključkom koncerta je predstavnik koroškega zboru v odločni besedi izjavil, da koroški Slovenci ne sprejemajo nikakega preštevanja, kakor bi to želel del večinskega naroda. Zadnja točka pa je bila Kramolčeva „Koroška budnica“, ki so jo Gallusovi pevci mogočno odpele ob spremljavi trobil. Pesem, ki je izzvenela kot himna, je vse občinstvo poslušalo stoje. Ob koncu je občinstvo burno pozdravljalo z odra odhajajoče pevce, katerim je predstavnica Zveze v imenu organizatorjev koncerta poklonila cvetje.

Poštna znamka ob tisoč letnici Škofje Loke

Med kulturnimi proslavami tisočletnice Škofje Loke je gotovo najzanimivejša ta, da je odboru za proslavo uspelo, da je Jugoslavija izdala za to priliko za vso državo posebno poštno znamko in sicer za 0.80 dinarja (novi). Na njej je napis Škofja Loka 973—1973 in Jugoslavija. Predstavlja bakrorez iz Valvazorjeve knjige Slava vojvodine Kranjske. Serija devetih znamk skupaj ima potem še zgoraj in spodaj napise: Škofja Loka 973—1973 ter v štirih jezikih: Tisoč let obstoja (slov.), hiljada godina postojanja (srbsko), Hiljada godini od postojenja (makedonsko) in Tisuću godina postojanja (hrvatsko). — Gotovo filatelistična zanimivost.

TROJNA IZMENJAVA VOJNIH UJETNIKOV

PAKISTAN—INDIJA—BANGLADEŠ

Dasi se je kratka, toda krvava vojna med Pakistanom in Bangladešom končala že decembra 1971, — Indija in ZSSR sta bili zaveznici Bangladeša, ZDA in rdeča Kitajska pa Pakistana — še do danes ni bilo rešeno vprašanje vojnih ujetnikov na obeh straneh.

Po dolgih pogajanjih med Indijo in Bangladešom je končno prišlo do sporazuma, da bo treba to vprašanje rešiti čim prej ter sta izdelali načrt o trojni izmenjavi pakistanskih vojnih ujetnikov v Indiji in Bangladešu ter civilistov, ki so zadržani v Bangladešu in Pakistanu.

Indijska in bangladeška vlada izjavljata, da „sta podvezli ta korak v interesu pomirjenja, miru in stabilnosti na sub-kontinentu“. Obe vladi tudi izražata upanje, da bo na dogovor pozitivno odgovoril tudi Pakistan.

V Indiji je trenutno še vedno ok. 90.000 pakistanskih vojnih ujetnikov, v Pakistanu ok. 200.000 Bengalcev, v Bangladešu pa ok. 260.000 Pakistancev in Biharjev, ki govorijo urdu jezik.

Po dogovoru med Indijo in Bangladešom ne bodo vrnili iz Indije tistih

vojnih ujetnikov, ki jih Bangladeš smatra za vojne zločince. Proti njim v Bangladešu pripravljajo sodne procese ter je bangladeški zunanji minister Hosain izjavil, da bodo na procese povabili mednarodne opazovalce.

Bangladeš je z dogovorom z Indijo spremenil svoje dosedanje stališče, da namreč vprašanja vojnih ujetnikov ne bo reševal vse dotlej, dokler obstoja Bangladeša ne bo priznal tudi Pakistan. Dvomijo pa, da bi sedaj Pakistan, tudi pod še tako močnim pritiskom, v kratkem času priznal obstoj Bangladeša in še manj, da bi bil enostavno pripravljen sprejeti na svoj teritorij čez 200.000 Biharjcev, ki se jih Bangladeš hoče znebiti.

Pomirjenje s Pakistanom pa ovira tudi Bangladeš sam, ko je v dogovoru z Indijo znova poudaril, da ne bo začel direktnih razgovorov s Pakistanom, dokler le-ta ne bo priznal bangladeške vlade v Dacci. Zato je Pakistan pred nekaj dnevi stopil v stik samo z Indijo. Medtem pa več sto tisoč vojnih ujetnikov trpi pomanjkanje in ločitev od svojcev že več kot poldrugeto leto.

Severnoameriški politični manevri v Aziji

ČUSTVA NE SPADAJO V POLITIKO

Severnoameriška politika na azijskem sub-kontinentu, se pravi do Indije in Pakistana, se je mnogim zdela nerazumljiva in škodljiva ne samo ZDA samim, temveč vsemu svobodnemu svetu. Nasprotno pa je kazalo, da imajo sovjeti prav, ko so se postavili ob stran Indije, ker je pač v vojni med Bangladešom in Pakistanom stopila na stran trenutnega zmagovalca, se pravi Bangladeša. Tudi je indijska politika izzvenela v politiko podpiranja naroda, ki se bori za svojo neodvisnost, medtem ko je severnoameriško stališče napravilo ravno obraten vtis.

Toda takratno severnoameriško zadržanje v pakistansko-bangladeškem konfliktu je imelo širši značaj in je spadalo v okvir velikih severnoameriških zunanje-političnih načrtov, ki zajemajo ves azijski prostor, ne izključno sub-kontinenta. To dokazuje naslednja Sulzbergerjeva analiza severnoameriške zunanje politike na omenjenem področju:

Lenin je nekoč dejal, da pot v Pariz vodi skozi Peking. Razvidno je, da je Nixon ugotovil, da pot do boljših odnosov, z Moskvo tudi vodi skozi Peking. Zaradi ameriško-kitajskega zblizanja se je tudi Moskva morala odločiti za boljše odnose do Washingtona, ker sa bolj Pekinga.

Ta strategija je bila uspešna tudi pri zagotovitvi premirja in umika severnoameriških vojnih sil iz Vietnama, vzpostavljeno so bili odnosi s Pekingom in temu sledeča naklonjenost Sovjetske

zveze. Je pa vse to v prvem momentu povzročilo ohladitev odnosov med Washingtonom in New Delhijem.

Washington je v vojni leta 1971 podpiral Pakistan proti Bangladešu ter je obtožil Indijo, da pripravlja invazijo Pakistana. Da bi to preprečil, je Nixon poslal v bengalski zaliv ameriško vojno ladjevje, ki je grozilo Indiji in Bangladešu. Indijska reakcija je bila ogorčena.

Toda celoten severnoameriški manever je bil preračunan na nameravani Nixonov obisk v Pekingu, ki si ga je ameriška vlada hotela že vnaprej pridobiti. Kitajci so zavezniki Pakistana in v napetih odnosih z Indijo. Da bi torej pripeljal do srečnega umika iz Vietnama in dosegel novo ravnotežje odnosov med Washingtonom in Moskvo, se je Nixon odločil za politiko nasprotovanja Indiji v pakistansko-bangladeški vojni.

Dolgoročni načrt je Nixonu doslej uspel, zlasti še, ker sedaj tudi Indija ugotavlja, da je bila v svojem podpiranju Bangladeša, dasi v njegovem upravičenem boju za neodvisnost, vodena predvsem iz svojega sovraštva do Pakistana in ne iz prijateljstva do Bangladeša.

Čustva pa so v politiki slab svetovalec. Zato Indija sedaj požira goste sline, ko si zaradi svojih nestabilnih gospodarskih razmer in lanske slabe letine spet išče naklonjenost ZDA. Moskva namreč svojim zaveznikom ne pošilja živil, temveč samo orožje.

Odkritje spomenika Nikolaju Koperniku v Buenos Airesu

Kakor smo že omenili, je pretekla 19. februarja 500-letnica rojstva velikega poljskega vseznalca in zvezdoslovca Nikolaja Kopernika, katerega se sedaj spominja ves svet. Papež Pavel VI. je poljskemu kardinalu štefanu Wyszyńskemu poslal posebno pismo, v katerem imenuje Kopernika „veliko luč med učnjaki obnem pa tudi človeka Cerkve, ki je postavil temelj naši vednosti o vesolju, pa je tudi znal povezati na izredni in zelo plodonosni način vero z vedo“. Nato govori o problemu vere in znanosti, ki se dopolnjujeta, ne pa izločata. Doslovno pravi: „Potrebno je jasno in trdno poudariti, da ne obstaja objektivno nasprotje med resnico, ki jo sprejemamo z vero, in med resnico, ki jo spoznamo z razumom. Če pa med njima nastanejočasih nesporazumi ali različnosti, je to treba pripisati nepopolnosti, fragmentarnosti, kateri tako lahko podlegajo človeške sodbe. Toda znanstveni napori že po svoji naravi težje k potrditvi vere in božjega razodetja.“ Tako je najvišji forum potrdil sekularni pomen tega Poljaka.

Toda tudi najvišji laični forum je potrdil Kopernikovo pomembnost. UNESCO je uradno razglasil za ves svet leto 1973 za Kopernikovo leto. Tako se ga spominja ob jubileju ves svet, vse revije in vse radijske in televizijske postaje. Na glavno svetovno proslavo, ki

bo v Varšavi, se je napovedalo čez 3000 svetovnih astronomov, fizikov ter učnjakov, ki bodo obiskali tudi rojstno mesto Torun. Na svetovnih univerzah so jubilejna predavanja in v Britaniji na pr. bo Morski muzej v Greenwichu priredil svetovno razstavo o pomenu njegovega odkritja. V USA bodo razstavili vse, kar je ostalo instrumentov po Koperniku, kar bodo prepeljali s Poljske in razstava bo odprta ob udeležbi predsednika Nixona. Ta razstava je sedaj v Parizu v Narodni biblioteki. Na njej je tudi poudarjena — z raznimi predmeti v zvezi s Kopernikom — tudi Jagielonska univerza v Krakovu, ki je prva na svetu predavala Kopernikovo teorijo. Ob tej priložnosti je izšlo v Parizu tudi več razprav o njem ter izdaja vseh njegovih spisov v francoskem prevodu.

Kot smo že omenili, so Poljaki v zvezi z Argentinci na novo vzdali na oglu ulice Nicola Copernico spominsko ploščo, v Rosariu pa so mestni observatorij imenovali po Koperniku.

Tudi argentinske revije so se spominjale Kopernika. O njem so že več mesecev pisali poljski in nemški časopisi, časnik La Opinión je vso številko posvetil njemu. Pa tudi drugi listi.

Poljaki sami imajo že dve leti posebni odbor za proslavo Kopernika, ki pa je vsa ta leta bil malo razgiban, kar je komentiral posebej Kurier Pol-

Mednarodni teden

V Ukrajini sovjeti vedno ostreje nastopajo v svojem preganjanju ukrajinskih nacionalistov, ki pa tudi postajajo vedno odločnejša sila, ki sega s svojo organizacijo že prav v vrhove tudi sovjetskih oblasti v Ukrajini. Doslej najvišji tak sovjetski organ, ki je zaradi sumnje ukrajinskega nacionalizma padel v nemilost v Kremlju, je bil Peter Selest, bivši šef ukrajinske komunistične partije. Kakor je znano, so ga kremeljski gospodarji že lansko leto odstavili z vodstva ukrajinske partije, pred nekaj dnevi pa je bil končno izključen tudi iz partijskega članstva. Opazovalci ugotavljajo, da je Selest prva visoka partijska osebnost, ki je padel v nemilost pri Brežnjevu, odkar je ta leta 1964 ustanovil tkim. kolektivno partijsko vodstvo v ZSSR.

Izraelski glavni rabin Šlomo Goren se še vedno drži določil stare zaveze. Odklonil je vabilo na sprejem njemu na čast na britanski ladji Queen Elizabeth 2 v pristanišču Ashvodu, ker je ta pristala ob pomolu na judovsko soboto. Nad 500 ameriških judov, ki so se z ladjo pripeljali na proslavo 25 letnice obstoja izraelske države, je z začudenjem komentiralo rabinovo starokopitno stališče.

Ameriško obrambno ministrstvo bo zaprlo ali omejilo 274 vojaških oporišč širom ZDA in tako odpravilo nad 26.000 civilnih in skoro 17.000 vojaških služb. Prihranilo bo s tem v prihodnjih desetih letih tudi ok. 3.500 milijonov dolarjev. V inozemstvu pa ZDA vzdržujejo ok. 1960 vojnih oporišč.

V Detroitu so izdelali prvi avtomobil na električni pogon, X-144 Electricar, ki stane 3950 dolarjev, poganjajo štiri patentirane svinčene kobaltske baterije ter znaša poraba električnega toka samo en ameriški cent na 1,5 km. Do letošnje jeseni nameravajo izročiti prometu prvih 1000 avtomobilov. Izumitelj Robert Aronson meni, da bo z iznajdbo v veliki meri olajšan problem kuženja zraka, imela bo pa tudi velik vpliv na nadaljni razvoj svetovne petrolejske industrije.

Novi doktorji v Ljubljani

Na ljubljanski univerzi so 24. marca slovesno promovirali z raznih fakultet 14 novih doktorjev znanosti. Za doktorje so bili promovirani Boris Strohsack iz prava, Marko Kerševan iz socioloških ved, Miha Drogenik, Adrijan Levstik, Gorazd Vesnaver in Miha Žumer iz kemije, Anton Jeglič iz elektrotehnike, Pavel Šmarčan iz tehniških znanosti, Franc Farčnik s področja stomatologije, Dušan Ferluga in Danilo Tavčar s področja patološke morfologije, Goimir Klanjšček s področja onkologije, Miroslav Pieterski iz kirurgije in Franc Gašperšič iz gozdarskih ved.

ski (22. 2.). Spomenik, ki ga je objubil ta odbor, se nikakor ne more pojaviti v javnosti. Zadnji mesec pa se je odbor razširil ter začel z mrzličnim delom. Naročil je pri tukajšnjem rezbarju Adolfu Glettu načrt, ki ga je v enem mesecu tudi realiziral. Mestna občina je dovolila, da se v parku „3. februarja“ pred astronomski „Planetarij“ (Palermo) postavi spomenik. Spomenik bo dva metra visok, ter bo predstavljal granitno ploščo (iz San Luisa), na eni strani bo relief Kopernika s knjigo z latinskimi napisom De revolutionibus coelestium. Na drugi strani pa napis v kasteljanščini ki bo povedal, da ga je postavila poljska skupnost v Buenos Airesu. V vrhu bo jagielonski orol ter letnica 1473 - 1973.

Slavnostno odkritje bo v nedeljo, 6. maja, ob pol enajstih dopoldne. Častna pokroviteljica sta poljski kardinal-primas S. Wyszyński ter tukajšnji kardinal-primas Caggiano. Ta se bo tudi osebno udeležil odkritja in ga posvetil. V imenu občine bo odkril Saturnino Montero Ruiz, v imenu argentinsko-poljskega odbora za proslavo pa bo govoril dr. M. Ordoñez. Himni bo igrala vojaška godba.

Tako bo po ukrajinskem pesniku Tarasu Ševčenku in poljski odkriteljici radia Curie-Sklodowski imel med slovenskim velikimi možmi tudi Kopernik svoj spomenik v Buenos Airesu.

Ali bomo kdaj mogli postaviti med te spomina vredne svetovne ljudi tudi našega Prešerna?

„Pri človeku je treba razlikovati dve stvari: kar je od Boga in kar je od človeka... Ponižnost, če jo vzamemo v njenem ožjem smislu, je spoštljiv strah, s katerim se človek podredi Bogu. Zato mora človek podvreči, kar je človeškega v njem, temu, kar je božjega v bližnjem. Vendar ponižnost ne zahteva, da bi podvrgli, kar je božjega v nas, temu, kar je človeškega v bližnjem... Enako, kot ne zahteva, da bi podvrgli, kar je človeškega v nas, temu, kar je človeškega v bližnjem.“

Sv. Tomaž Akvinec, 2-2, 161, 3

Iz življenja in dogajanja v Argentini

Čeprav je Veliki teden tradicionalno obdobje „političnih počitnic“ v Argentini, se letos ta tradicija ni spoštovala. Nasprotno, politična dejavnost je vidno narasla, in čedalje bolj raste, čim se bližamo usodnemu 25. maju, ko naj novoizvoljena vlada prevzame oblast.

Tekom tedna je bilo precej važnih dogodkov, a najbolj je izstopalo zborovanje srednješolskih peronističnih študentov, na katerem je mladinski borbeni vodja Rodolfo Galimberti napovedal ustanovitev „ljudskih milic“. Poslanstvo teh na bi bilo nadziranje življenja in delovanja pod novo vlado, da bi ta ne odstopila od svojega programa. Nadziranje naj bi ta program še pospešilo in poglobilo. Te oborožene skupine naj bi seveda zatrle v kali tudi vsako ljudsko reakcijo na delo vlade.

Razburjenje, ki je nastalo ob tej objavi, je bilo splošno in razumljivo. Ljudje pač vidijo čilske izkušnje z „ljudsko milico“ in se spominjajo sličnega poizkusa v zadnjih časih Peronovega vladanja. Ogorčenje na tak poizkus je bilo veliko ne le v opozicijskih krogih, temveč v justicialistični fronti sami. Takoj so seveda sledili popravki: to naj bi bile le „delavne formacije“, ali, kakor je dejal izvoljeni podpredsednik Solano Lima, „civilne milice“, ki naj ne bi bile oborožene, itd. Vsi ti razni odgovori seveda niso mogli prikriti resnice, namreč, da je bilo prvotno mišljenje na prave oborožene mladinske formacije.

Ta primer pa nakaže le eno izmed številnih težav, na katere naletava justicialistična fronta. Če je pred volitvami ta formacija izgledala popolnoma enotna, se je notranja razkosanost pokazala

takoj, ko se je pričela debata o bodočem vladanju, zlasti pa o programih, ki naj bi jih izpeljali. Načelnih programov ima fronta dovolj, še preveč: ko pa bi jih bilo treba spraviti na enotno delovno polje, so se začeli problemi, ker sicer drugače ni mogoče. Konservativni, desarrrollisti, demokrati, in razne pronomistične formacije, ki gredo od leve do desnice, vsi skušajo vplivati, in zlasti vsi upajo na kako važno mesto v bodoči vladni ekipi. V takem stanju pač edino Perón more vzpostaviti red, in njegove direktive so precej točne. Ravno zato bo te dni dr. Cárpora znova odletel na sestanek z „liderjem“ in verjetno šele potem bo obrazložil delo fronte. Sestavo vlade pa bo predvideno objavil šele tik pred prevzemom oblasti.

So pa opazovalci zadnje dni vztrajno zatrjevali, da je ena zadnjih Peronovih direktiv zblizanje z radikalno stranko. Perón dobro ve, da so radikali še vedno druga najmočnejša sila v Argentini, in ga je zlasti prizadela radikalna zmaga na drugi rundi v Capitalu. Dobro pa se tudi zaveda, da je znotraj fronte močna skupina (frondizijevi desarrrollisti), ki so pripravljeni takoj prestopiti v opozicijo, kakor hitro se jih ne bi dovolj upoštevalo pri programih in delu. Desarrrollisti so zadnje dni tudi že ostro kritizirali tajnika justicialističnega gibanja, dr. Abal Medina. Ta pa, kot znano, je eden najresnejših kandidatov za mesto notranjega ministra in velik Peronov varnec. Sploh menijo opazovalci, da je Peronov namen pustiti ob stran: „fronto“ in če se le da, preiti v še širšo politično formacijo, ki naj bi bila temelj bodočega vladanja.

Mehika se opira na vzhod v trgovini

Mehiški predsednik Echeverría je ob priliki svojega obiska v Moskvi na sovjetski televiziji izjavil, da „države tretjega sveta (kamor šteje tudi Mehiko) pričakujejo od ZSSR, da jim bo pomagala pri spremembi mednarodnih sistemov, ki grozijo njihovim neodvisnim in ovirajo njihov razvoj“. Nadalje je izjavil, da „čepav živčna vojna pojenjuje ter se mednarodni položaj utrjuje, nekatere države nočejo opustiti svojih nezakonitih prednosti. Znanost in tehnika ne smeta služiti le nekaterim in na svetu ne bo miru vse dotlej, dokler ne bo zavladala splošna družbena pravičnost“, je zaključil Echeverría.

Opazovalci ugotavljajo, da je njegov govor na televiziji napravil na sovjetsko prebivalstvo prijeten vtis, medtem ko so v Kremlju komaj čakali, da bo Echeverría končal, ker mu niso mogli predhodno cenzurirati govora. Vrsta njegovih očitkov je namreč letela naravnost na sovjetski režim.

V Pekingu, kamor je odletel iz ZSSR, pa je Echeverría podpisal enoletno tr-

govsko pogodbo in istočasno poudaril, da tesnejši odnosi s Kitajsko ne pomenijo spremembe v mehiškem gospodarskem sistemu ali politični ideologiji. „V Mehiki imamo mehanično gospodarstvo“, je izjavil Echeverría. „Raynoma se po ustavi, po kateri je zaščitena absolutna svoboda posameznika. V tujini ne iščemo nobenih političnih sprememb.“

V Mehiki so namreč nekateri krogi kritizirali Echeverrijevo potovanje v Peking v strahu, da namerava spremeni sedanjo mehiško gospodarsko politiko. Echeverría je skušal kritike pomiriti z izjavo: „Naša ustava nam zagotavlja vse svobode in pravice. To nam omogoča, da lahko obiskujemo monarhije (nedavno je bil Echeverría v Kanadi, v Angliji in Belgiji) in socialistične države.“

Medtem ko v zunanji politiki Echeverría skuša okrepiti mehiški položaj, pa ima doma vedno večje probleme z gverilo in drugimi teroristi, zlasti z ugrabitvami, ki postajajo že vsakdanji način življenja v Latinski Ameriki.

Zblizanje zamejskih Slovencev

OBISK PRIMORCEV NA KOROŠKEM

Na povabilo Narodnega sveta koroških Slovencev sta bili dne 7. in 8. aprila 1973 na uradnem obisku na Koroškem odposlanstvi Slovenske skupnosti iz Trsta in Slovenske demokratske zveze iz Gorice. V delegaciji so bili tudi predstavniki Slovenske prosvete iz Trsta in Zveze slovenske katoliške prosvete iz Gorice ter zastopnik Slovencev v videmski pokrajini.

Po sprejemu v Celoveu so se gostje odpeljali v spremstvu tajnika NSKS dipl. jur. Filipa Warascha v Pliberk, kejs so jim na slovenski Enotni listi izvoljeni predstavniki prikazali krajevne razmere in volilni uspeh v pliberški občini.

V Globasnici so se srečali gostje z vodstvom Narodnega sveta koroških Slovencev in Krščanske kulturne zveze, Predsednik NSKS dr. Joško Tischerler je poudaril pomen srečanja, tajnik Warascha pa je prikazal potek in uspeh slovenskih list na marčnih občinskih volitvah. Predsednik sveta Slovenske skupnosti dr. Zorko Harej in predsednik Slovenske demokratske zveze iz Gorice prof. Slavko Bratina sta se toplo zahvalila za povabilo in koroškim Slovencev čestita-

la za dosežene uspehe na volitvah. Zatem je o položaju Slovencev v Italiji obširno spregovoril deželni poslanec dr. Drago Štoka, ki je med drugim poudaril izredni pomen samostojnega političnega nastopa zamejskih Slovencev na vseh ravneh ter izrazil željo, da bi prišlo do koordinacije dela med slovensko narodnostno skupnostjo v Italiji in Avstriji.

Gostje so si še ogledali občine: Dobro vas, Železno Kaplo, Sele in Št. Jovkov Rož; povsod so si izmenjali misli ter izkustva s slovenskimi mandatariji. Delegacija Slovencev v Italiji se je v Selah poklonila žrtvam nacizma in položila venec na grob selskih žrtev.

Predstavniki koroških Slovencev in slovenske narodnostne skupnosti v Italiji so na koncu sklenili predlagati svojim organizacijam ustanovitev skupnega koordinacijskega odbora. Odposlanstvo Slovencev v Italiji pa je povabilo Narodni svet koroških Slovencev, naj vrne obisk, na katerem bi med drugim okrepili medsebojne stike ter proučili sredstva in načine, kako bi se bolj učinkovito branili pravice zamejskih Slovencev s pomočjo samostojnega političnega delovanja.

Novice iz Slovenije

MARIBOR — Kemična čistilnica Maribor ima 80 zaposlenih, ki so redno obiskovali mariborske Drame. Ker so čistili zvedeli, da je Drama v finančnih težavah in ker ima probleme s prevozom, kadar gostuje na deželi — lani je bilo 40 gostovanj — so podarili Drami kombi fiat za prevoz kostumov. Vodstvo Drame pa je povabilo čistilce na brezplačen obisk vseh predstav Drame Slovenskega narodnega gledališča Maribor.

MARIBOR — V Mariboru so na štirih zadnjih koncertih, na katerih so koncertirali sami Slovenci, pokazali visoko raven reproduktivnih umetnikov. Prvi je nastopil simfonični orkester RTV s Schumannovo nedokončano Simfonijo v g-molu, Beethovnovim Drogim klavirskim koncertom, F. Martina koncertom za sedem pihal ter Honnegerjevimi Pacifikom 231. Doživetje je bilo recital violinista Igorja Ozima, katerega je spremljal na klavirju prof. Lipovšek. Ozim je bleščeče zaigral dela Francka, Bacha, Matičiča, Čajkovskega in Paganinija. Godala Slovenske filharmonije so odlično podala pod taktirko Igorja Ozima Bachov dvojni koncert za violino in obo, Mozartovo simfonijo v a-duru K 134, H. Purcella Gordijski voz in še Mozartov koncert v d-duru. Priljubljenost vokalne glasbe pa se je pokazala še posebej na koncertu Slovenskega orkestra; dvorana je bila zasedena do zadnjega kotička. Spored je obsegal pesmi raznih skladateljev, zvočno pa je zablestel Slovenski oktet zlasti v pesmih, ki so naslonjene na slovensko narodno pesem.

LJUBLJANA — Mleko prodaja v Sloveniji vsak tretji kmet, ki redi krave, ali 37.000 kmetov, toda le 800 jih je oddalo več kot 10.000 litrov letno. Okrog 100 kmetov je oddalo več kot po 20.000 litrov, največ mleka — kar 65.000 litrov — pa je prodal en sam kmet.

SEŽANA — Tudi letos je v Slovenskem Primorju vrsta požarov uničila precej pašnikov in borovih gozdičev. Gorelo je 12. marca na področju med vasmí Povir, Zirje in Brestovica, ogenj je zajel več sto hektarjev, razen tega je iskra iz lokomotivne zanesla požar na Travniku in pri Šempetru ter v Poletičih blizu Kopra.

LJUBLJANA — Lani sta se združila Ljubljanske mlekarne in Kmetijski kombinat Barje. Pravijo, da sedaj uspešno delujejo. Ker pa imajo Mlekarne premoč, so v drevesnici na Blečjem vrhu pri Grosupjem izruvali 2.500 dreves, nato pa so posekali še 7 hektarjev posajenih s sadnim drevjem. Drevesnica ima vsega 25 hektarjev; prejšnje leto so zaradi toče imeli precej škode, pa drevje ni bilo zavarovano. Morda so s posekom preprečili večjo škodo!

GORNJA RADGONA — Radgonski gostilničarji so 24. marca presenetili svoje goste s precejšnjim — znižanjem cen vina. Ker so Radgončane kakor vse ostale prebivalce Slovenije pred kratkim presenetili z občutnim povišenjem cen mesa, imajo Radgončani vsaj to tolažbo, da morejo kupiti liter vina tudi do pet dinarjev ceneje. V ostalih pomurskih občinah pa še čakajo na obisk tržnega inšpektorja.

LJUBLJANA — Od aprila dalje je brniško letališče povezano s stalno avtobusno zvezo tako z Ljubljano, kakor tudi s Kranjem. Doslej so na brniško letališče vozili le avtobusi letalskih družb JAT in IAA, odslej pa bodo vozili avtobusi Viatorja iz Ljubljane in Creina iz Kranja. Prvi avtobus bo iz Ljubljane odpeljal ob 5.25 in nato vsako uro, z Brnika pa bo zadnji odpeljal ob 20.30. Prav tako bo vsako uro vozil avtobus v Kranj.

ŠKOFJA LOKA — V Sloveniji je to sezono 133 smučarskih žičnic prepeljalo nad sedem milijonov smučarjev. Rekordno število smučarjev pa je povzročilo tudi rekordno število nesreč na smučiščih. Ob sobotah in nedeljah si je povprečno polomilo noge okrog 100 smučarjev.

BOVEC — Do prihodnjega poletja bodo končali z montažo gondolske žičnice, ki bo v eni uri prepeljala do 900 oseb na smučišča na Kaninu. Žičnica je dolga 5500 metrov, njena gornja postaja pa bo na Prestreljenjskih podih v višini 2222 metrov. Do zimske sezone bodo na smučiščih dokončali še dve smučski vlečnici in dve sedežnici.

Umrli so od 21. do 25. marca

LJUBLJANA — Ivan Polzelnik, up. profesor; Pavla Puc r. Burger; Terezija Ščurk; Jernej Sprug; Franc Ksaver Lavrenčič, upok. župnik in dekan; Ivana Verbinc; Franc Grah, tesar; Riko Kilar, upok. komerc. svetnik (81); Franc Kavčič; Helena Oblak r. Parkelj; Franc Jurca; Marija Tomšič r. Sušnik; Maks Klanjšek; Rudolf Ogrin; Marija Avsec r. Jeran; Ivana Uršič r. Koman; Ana Štrukelj r. Watzak.

RAZNI KRAJI — Anica Beranič, upok. učiteljica, Celje; Marija Jenc, Zorovnica; Nuša Fuerst, šmarje pri Jelšah; Janko Benet, up., Svetje pri Preski; Karel Groznik (73), Rudnik; Neža Hribar, Mlinše; Franc Sečnik — Šimenčev ata — Samotolica; Marija Šturri, Vrhnika; Marija Jakoš r. Plaznik; Radeč; Ana Copizzi r. Kravanja, Trst; Jože Senčar, Koper; Janez Marinčič, mizarški mojster, Pivka; Marija Modic, Domžale; Franc Gunde, kmet, Črnuče; Matilda Aničič, up. šolska uprav., Celje; Tone Pirnat (78), Brod; Anton Verduj, Hrastnik; Jože Kozlevčar, Mali vrh; Janko Šumi (80), Lesce; Franciška Kuster r. Bukovnik, Spodnji Brnik; Jožeja Ložar r. Porenta, Zalog; Bernard Zaigar, Postojna; Janez Mubi (78), Celarjev ata, Predoslje.

Dr. Tine Debeljak — 70-letnik

Ni slovenskega demokratičnega emigranta, ki bi našega slavljence ne poznal. Poznajo pa ga tudi druge slovanske emigracije: poljska, slovaška, ukrajinska, in še in še. Dr. Debeljak si je namreč s svojim literarnim delom ustvaril zaslužen sloves, ki sega daleč preko mej slovenskega sveta, in skupaj z njegovim imenom, se širi tudi čast slovenskega imena.

O današnjem slavljencu, sedemdeset letniku, smo že pogosto pisali v našem listu. Ob priliki raznih njegovih del, ko je predstavljal svoje stvaritve, ko je prejemal priznanja in odlikovanja, pa tudi ko je slavil svoje jubileje. Ob priliki „srečanja z Abrahamom“, mu je lep članek napisal njegov prijatelj, sedaj že pokojni Marijan Marolt. Tudi za šestdesetletnico smo se ga spomnili. Ob obeh prilikah smo podrobno orisali potek njegovega življenja. Danes naj nanj vržemo le bežen pogled, saj je našim bralcem že kar dobro znan.

Dr. Tine Debeljak se je rodil 27. aprila v Škofji Loki, mestu, ki obhača že svojo tisočletnico. Postaje njegovega življenja so se vrstile iz loške šole, preko škofjovih zavodov, ljubljanske univerze, Prage, do diplome v Ljubljani. Nato sledijo Poljska, vrnitev in revija Dom in Svet, Nikšić v črni Gori, ženitev z Vero Remčev, uredništvo Slovencev, doktorat. Nato okupacija, vojna in revolucija, 3. maj ter emigracija, ki jo je neželval najprej v Avstriji, nato v Italiji, od koder se je naselil v Argentino.

Njegovo delo tu je vsem znano in od vseh vidno. Svobodna Slovenija, Kulturna akcija, Ukrajinska univerza s slovenskim oddelkom, pospešeno literarno delo, originali in prevodi, med njimi Martin Pierro. Vse literarne stvaritve, ki jih je v več kot petdesetih letih dela napisal, imajo tako lastno težo, da jih tudi ljubljanski komunistični režim ne

Vsak teden ena

VLAHI

Josip Murn

*Z mehovi pod pasho gredo,
v dolgih plaščih suknjenih gredo,
k tlom sklonjeno glavo,
vsi imajo visoko telo
in držijo se žalostno,
da nikoli tako.*

*S piščalim na ustnih gredo,
v klobukih širokih gredo,
in zdaj z desno roko
in zdaj z levo roko
piščali prebirajo žalostno,
da nikoli tako.*

*Z mehovi pod pasho gredo,
v dolgih plaščih suknjenih gredo,
pa v klobukih širokih gredo —
in naprej gredo in nazaj gredo
in zapiskajo še za slovo,
da nikoli tako!*

more zamočlati, in je Debeljakovo ime vedno pogostejše tiskano tudi v domačih slovestvih. Celoten oris njegovih stvaritev pa je bil podan v Zborniku Svobodne Slovenije za leto 1968, ko je njegovo življenje in delo izšlo v zaglavju „Slovenstvu v čast — narodu v ponos“. K tem opisom in pregledom ni kaj veliko dodati. Morda nekatere njegove poznejše knjige; njegova odlikovanja npr. s strani poljske emigrantske vlade in poljske vojske; in končno njegova upokojitev, ko sedaj lahko več časa in moči posveča ustvarjalnemu delu.

Jubilantu, katerega se bodo ob tej lepi obletnici spomnili znanci in prijatelji, želimo vse najboljše. Iz srca se pridružujemo željam in čestitkam, ki jih bo naš sourednik prejel v teh dneh, in mu na ves glas kličemo: še na mnoga leta!

Začetek pouka na srednješkolskem tečaju

V še ne popolnoma dograjenih prostorih Slovenske hiše se je 31. marca začel pouk na srednješkolskem tečaju rav. Marka Bajuka. Tečaj ima pet letnikov s 150 dijaki, katerih število stalno raste. Prvi letnik ima letos dva razreda.

Za pouk skrbi izkušeni profesorski zbor, katerega direktor je Marko Krenžar in ki se mu počasi pridružujejo mlade sile, nekdanji gojenci istega tečaja.

Istočasno z začetkom pouka se je izmed staršev sestavil nov upravni odbor tečaja. V preteklem šolskem letu je odboru predsedoval Ljotje Dolinar, letos predseduje Lado Voršič. Odbor vodi gospodarsko in administrativno stran, skrbi za nakup potrebnih učil, kulturni odsek pa bo organiziral obiske razstav, gledališč, izlete in podobno.

Najlepše priznanje dolgoletnemu, požrtvovalnemu delu profesorjev in dokaz napredka je naraščajoče zanimanje mladine za tečaj, ki je letos dobil v Slovenski hiši nove zelo lepe prostore. Primanjkuje še primerna oprema, katero bodo morali preskrbeti sedanji in bodoči upravni odbori.

Po športnem svetu

Na svetovnem hokejskem prvenstvu skupine B je jugoslovanska reprezentanca v prvih treh kolic osvojila tri točke. Prvenstvo se je začelo 22. marca v Gradcu, sodelovalo je osem ekip: Nemška demokratična republika, ZDA, Jugoslavija, Švica, Avstrija, Italija in Japonska. Jugoslavija je v prvem kolu izgubila z NDR 4:6, nato je pripravila presenečenje v tekmi z ZDA: igrala je neodločeno 6:6, pa je jugoslovanska ekipa vodila že s 4:1; v tretjem kolu je premagala Švico s 6:0.

Nataša Urbančičeva, slovenska in jugoslovanska rekorderka v metu kopja, je 25. marca v Celju postavila v prvem svojem metu nov jugoslovanski rekord. Kopje je zalučala kar 62,12 m in s

v "Svobodni Sloveniji" Slovenci v Argentini

23. aprila 1953. — št. 17

BEGUNCI IZ VZHODNE EVROPE

Londonski „Economist“, ena najbolj vplivnih in uglednih angleških gospodarsko-političnih tedenskih revij, je nedavno objavil zaključek daljšega članka pod zgornjim naslovom, v katerem popisuje posamezna, med njimi tudi slovensko begunsko predstavništvo. Ugotavlja, da so vsem skupne naslednje tri postavke: 1. Razumljiva je težava, obdržati vse stranke različnih miselnosti v skupnem delu v okviru enega samega zastopstva, posebno še, ker ni izgledov za takojšnjo vrnitev; 2. pomanjkanje finančnih sredstev je občutno in 3. obstojajo nasprotstva glede političnega in gospodarskega sistema, ki naj nadomesti komunizem po osvoboditvi domovine.

O jugoslovanskih begunskih skupinah piše:

Delavnost jugoslovanskih beguncev je otežkočena zaradi navidezno dobro zasidrane Titove pozicije in njegovih naraščajočih prijateljskih odnosov z Zahodom. Prav tako to delavnost ovirajo stara nasprotstva med Srbi, Hrvati in Slovenci, ki se vlečejo še naprej v emigraciji.

Med srbskimi skupinami sta glavni Jugoslovanski odbor v Londonu (Dr. Slobodan Jovanović) in Osrednji srbski narodni odbor v ZDA (Dr. Konstantin Fotić). Prvi zagovarja demokracijo, monarhijo, federativno Jugoslavijo in Balkansko zvezo. Drugi soglaša s prvim v glavnih točkah, vendar je bolj za zedinjeno in centralizirano notranjo organizacijo države.

Med hrvaškimi skupinami je Hrvatska seljačka stranka pod dr. Matčkovim vodstvom, ki zagovarja Hrvatsko v okviru demokratične, federativne jugoslovanske republike, ter dr. Pavelčević ustaši, ki zagovarjajo neodvisno Hrvatsko in avtoritarno vlado.

Slovence zastopa Narodni odbor za Slovenijo, v katerem so predstavniki vseh demokratičnih strank, ki so imele vpliv na politično življenje Slovencev pred 2. svetovno vojno. Vodi ga dr. Miha Krek, predsednik krščansko-demokratske Slovenske ljudske stranke in bivši podpredsednik vlade. Narodni odbor za Slovenijo zagovarja demokracijo in federativno Jugoslavijo.

tem izboljšala za skoraj 3 metre svoj prejšnji rekord (59,24). Ta met jo uvršča na sedmo mesto v svetovnem merilu, rekord ima s 65,07 m Fuchsova (NDR).

Na balkanskem prvenstvu v krosu je Celjan Peter Svet zasedel drugo mesto za Romunom Mustato, članska ekipa pa je zasedla tretje mesto. Med mlajšimi člani je zmagal Vukomanović, mlajša članska ekipa pa je v svoji skupini osvojila prvo mesto.

Zadnjega koncerta, ki bi obsegal dela Rahmaninova, Schumanna in Richarda Straussa in bi ga dirigiral Bruno D'Astoli, ni bilo. Ukinjen je bil zavoljo omenjenih težav.

Opera

Komorna opera gledališča Colón je uprizorila v okviru poletne sezone dva predstavi, s katerima bo sedaj v maju gostovala na dunajskem festivalu. Prvo delo je bila La Finta Giardiniera (Navidezna vrtnarica), opera buffa v 3 dejanjih in 8 prizorih, mladostno delo 18. letnega Mozarta, ki ga je skomponiral v 4 mesecih in je bilo prvič izvajano v Muenchenu l. 1775.

Colón ga je izvajal prvič pred 5 leti v isti zasedbi kot sedaj in zavoljo dograne izvedbe te opere je z njo uspešno gostoval tudi v Montevideu, Rio de Janeiro in Washingtonu, jo posnel na plošče in sedaj gre z njo še na Dunaj.

Mozart v tem delu še ne razodeva vsega čustvenega razpona, prefinjenosti odtenkov, poleta in spiritualnosti, ki označujejo njegove vrhunske operne stvaritve: Figarovo svatbo, Don Giovanni in Takšno so ženske (Cosi fan tutte). Vendar se tudi že v tem delu nazakuje ves kasnejši Mozart z mojstrskim obvladanjem instrumentov in glasov, s svežino in iskrovostjo, živahnostjo in melanholičnostjo, čudovitim melodičnim navdihom, eleganco in prosojnostjo.

(Nad. na 4. str.)

J. š.

Teatro Colón 1973

Kriza gledališča Colón

Negotovost in nestalnost stanja, ki ju doživlja dežela v zadnjih časih, se yerno zrcali tudi v najpomembnejši argentinski glasbeni ustanovi, v Teatru Colón. Prav do zadnjih dni je obstajala resna nevarnost, da letos sploh ne bi bilo jesenske in zimske glasbene sezone v gledališču nasproti parka Lavalle.

Kriza v Colonu je sad dolgoletnih nesporazumov in problemov med občino in gledališčem na umetniškem in finančnem področju. Sredi lanskega leta je občina vsilila Colonu dva „ljudska festivala“, enega posvečenega tangu, drugega pa argentinski folklorni pesmi in popevki, kar je sprožilo vrsto protestov po časopisju. Zavoljo vmešavanja občinskih funkcionarjev v notranje zadeve teatra je proti koncu leta odstopil njegov dolgoletni umetniški vodja Enzo Valenti Ferro, kar je po sodbi mnogih velika izguba za Colón, saj je imel zanesljiv okus in srečno roko pri izbiri del in umetnikov.

Kriza je šla naprej. Zavoljo delovnega pravilnika, ki je bil še iz dobe pred zadnjega teatarskega vodstva in je spričo nizkih rednih plač dolečal nagrade za nadure, je prišlo do pretiranih cen in kasnejše raziskave. Vodstvo gledališča je spremenilo pravilnik, odpravilo sistem nadur, a premalo dvignilo redne plače. Za izdelavo novega pravilnika ni

povabilo zastopnikov prizadetih, se pravi delegatov orkestra, pevskega in plesnega zbora ter tehničnega osebja. Povrh je pa občina dolgovala tehničnemu in umetniškemu osebju 500 milijonov pesov, kar je priznalo tajništvo za kulturo in čeprav je župan izjavil, da bo prepustil novim občinskim oblastem 20 tisoč milijonov starih pesov v blagajni. Oba orkestra, ki sta odvisna od Colona, se pravi Stalni Colonov orkester in Buenosaireski filharmonični orkester, tudi zahtevata enake plače, kot so jih zadnje čase odobrili za člane Državega simfoničnega orkestra.

Zavoljo navedenih razlogov je tehnično osebje Colona prekinilo delo po prvem delu ene baletnih predstav v zadnji poletni sezoni, občina pa je tedaj sezono predčasno ukinila in doslej je vse delo počivalo.

Na srečo so se zadnje dni zbrali župan Montero Ruiz in občinski gospodarstveni referent, novi umetniški vodja Colona dr. Pini in delegati orkestra, pevskega ter plesnega zbora in tehničnega osebja. Sporazumeli so se, da bo občina plačala, kar jim dolguje za nazaj, osnovali so osemčlanski odbor za novo spremembo delovnega pravilnika, umetniki pa so se zavezali, da takoj začnejo z vajami za bližnjo sezono.

Zavoljo dosedanjega kaotičnega položaja v gledališču je odpovedal letošnje gostovanje londonski Royal Ballet, ki slo-

vi kot eden najbolj kvalitetnih baletnih ansamblov na svetu in bi prišel na stroške angleške vlade in nekega privatnega podjetja. Za buenosairesko plesno sezono je to nepopravljiva škoda.

Poletna sezona

Poletna sezona je bila letos še v gledališču Coliseo, ki je zelo ustrezno za te vrste predstav, od prihodnjega leta pa bo najbrž že v samem Colonu, ker bodo kljub opozorilom in prošnjam številnih osebnosti in ustanov postavili klimatečne naprave, čeprav se premnogi bojijo za doslej neprekosljivo akustičnost dvorane, ki bi bila lahko okrnjena.

Sezona, ki je trajala od zadnjih dni januarja do prvih dni marca, je obsegala, kot je običajno, simfonične in simfonično-vokalne koncerte ter opere in baletne predstave. Simfonični program je bil povsem zadovoljiv. Tri celovečerne koncerte je izvedel Filharmonični orkester. Prvega je dirigiral Pedro Ignacio Calderón, orkestrorov naslovni dirigent. Spored je obsegal dela Mozarta, Brahmsa, Griega in obeh Straussov, dunajskega in monakovskega. Na drugem večeru, ki je bil posvečen ruski glasbi, je novi argentinski dirigent Enrique Ricci, ki je bil doslej poznan le kot odlični pianist, dirigiral skladbe Rimskega-Korsakova, Ljadova, Prokofjeva, Šostakoviča in Čajkovskega. Na 3. koncertu je Filharmonični orkester dirigiral mladi pa veliko obetajoči Guillermo Scarbino, naslovni dirigent Občinskega simfoničnega orkestra v Mar del Plati. Na po-

gramu so bile skladbe z ljudskimi motivi: Brahmsova Akademski uvertura, Schubertovi Nemški plesi v priredbi Antona von Weberna, Kodajjeve Variacije Pav, Ginastera Estancia in Geršwinov Amerikanec v Parizu.

Beethovnova Deveta simfonija, eden najzlahtnejših sadov glasbene tvornosti vseh časov, zmeraj znova osvoji in prevzame najširšo glasbeno publiko. Njemu čaru se ne more nihče odtegniti. Ne le prelepi tretji stavek Adaggio molto e cantabile, poln religioznega občutja, hrepenenja po miru in sreči, ali zadnji simfonično-koralni stavek s Schillerjevo Hvalnico radosti, ampak celotno delo neustavljivo pritegne poslušalca, da prisluhne temu veleledu od začetka mračnih akordov, ki označujejo kaos, pa vse do sklepe, harmonične in zaupanja polne hvalnice Stvarniku. Sporočilo Devete, da nad zvezdnatim svodom prebiva Hubeži Oče, da smo ljudje med seboj bratje, da sta mir in sreča zato dosegljiva, seže poslušalcem v srce. Samo še ob Beethovnovi Missi solemnis, Bachovem Pasijonu po Mateju, Haendlovem Mesiju ali pa Verdijevi črni maši je v koncertnih dvoranah takšna religiozna zbranost.

Letošnja izvedba Devete je bila na dostojni višini. Izvajali so jo Stalni orkester Colona pod taktirko Pedra Ignacio Calderona, zbor Colona in kot pevski solo Kristina Carlin, Lucía Boero, Renato Sassola in Victor de Narké. Publiko, ki je dvorano obakrat napolnila do zadnjega kotička, ob koncu kar ni hotela iz gledališča.

18. SLOVENSKI DAN

OB 25-LETNICI ZEDINJENE SLOVENIJE

**bo na belo nedeljo, 29. aprila 1973,
na Pristavi v Castelarju - Monte 1851**

Goriška in Primorska

PESEM MLADIH 73

Pod tem naslovom je bila v Katoliškem domu 11. marca revija mladinskih in otroških zborov in ansamblov. Občinstvo je to pevsko revijo sprejelo z navdušenjem ter je popolnoma napolnilo veliko dvorano Katoliškega doma v Gorici. Prireditev je dokazala, da je slovenska mladina vneto za lepo zborovsko petje, saj je nastopilo 14 skupin; Ansambel „Taims“ z Občin pod vodstvom Franca Pohajača, mladinski zbor Krekovega doma v Barštu pod vodstvom Ljube Smotlak, mladinski in otroški zbor iz Sv. Križa, ki ju vodi Celina Kontelj, otroški zbor iz Mačkovelj (Ljuba Smotlak), mladinski zbor Baragovega doma iz Ricmanj (Marta Momar), zbor mladinskega doma Boljunc (Imelda Štor), ansambel „Galebi“ (Franc Pohajač), Ansambel Slomšek iz Bazovice, Gropade in Patrič (Marijan Živic), Šentjakovski zborček (Dina Slama), otroški zbor z Opčin (Branko Lupinc), Mladinski zbor iz Trebč (Lojze Rozman in Frida Kralj), mladinsko pevsko skupina z Opčin (Stane Malič), sekstet „Planika“ iz Gročane in ansambel „Konkor“ iz Bazovice. Vsi so bili kar dobro pripravljeni in tudi pevski dosežek je bil dokaj dober; skladbe in izvajalce sta simpatično predstavljala Dorica Žagar in Jožko Gerdol.

TEATRO COLON 1973

(Nad. s 3. str.)

Martin Eisler je delo režiral v tradicionalnem operističnem slogu ob lepi scenografiji in razkošnih kostumih Roberta Oswalda. Naslovno vlogo je pela Mirtha Garbarini, druge pa Nino Falzetti, Renato Sassola, Africa de Retes, Carmen Burello, Silvia Baleani in Ricardo Catena. Zavoljo počitniškega premora je bilo opaziti neko zrahlanost, pomanjkanje zlitosti pri orkestru (Juan Emilio Martini) in pevcih, vendar je bila izvedba dela zadovoljiva in je osvojila publiko.

Drugo operno predstavo sta sestavljali Rossinijeva Svilena lestev (La scala di seta) in Fioravantijska dvodejanka Trške pevke (Le Cantatrici Villane).

Rossini je napisal to delo pri 20 letih in sicer v nekaj tednih. Čeprav je bila že njegova 6. opera, še ni tu tiste zrelosti, kot je koj opazna pri kasnejši Pepelki, Seviljskem brivcu in Viljemu Tellu.

Vendar sta v tej prijetni farsii v 3 prizorih, ki poveljuje silo ljubezni in je polna zapletljajev in zmešnjav, smešnih položajev in neustavljivega humorja od začetka simfonije pa do sklepnega poučnega nauka navzoča gracioznost in lahkotnost Rossinijeve glasbene govorice in njegov zanesljivi odrski instinkt.

VELIKA IZBIRA NAJBOLJŠEGA POHIŠTVA

MUEBLES

LUKY

Frente Estación EZEIZA
Ruta 205
T. E. 295 - 1197

LUKA MILHARČIČ

Električni aparati

Izključni zastopnik: Hitachi — National — Crown — Ranser — Panoramic — Aurora — Saccol — Columbia — Westinghouse — Godeco — Tonomac — Gamuza — Olivetti — Kenia — Champion — Marshall.

SPORED :

ob 11.30 sv. maša za vse Slovence, msgr. Anton Orehar

ob 13.00 skupno kosilo

ob 16.00 Pozdrav, predsednik Zedinjene Slovenije
Slavnostni govor, ing. Jernej Dobovšek
Pevski nastop, poje otroški zbor „iz Slovenske vasi pod vodstvom ge. Zdenke Jan

Vse Slovence vabi Zedinjena Slovenija.

Ob vsakem vremenu

Za dobro voljo

Sodnik vpraša oboženca: „Kako to, da ste sosedu ukradli violino, ko vendar ne znati igrati?“
Oboženec: „Ker tudi on ne zna.“

Pri uri kemije.
Profesor: „Kdo mi lahko pove kakšno stvar, ki se v vodi ne stopi?“
Dijak: „Riba.“

Zdravnik na zdravniškem pregledu učencev vpraša Jureta: „Ali imaš kakšne težave z ušesi?“
„Seveda,“ odgovori ta. „Vedno so mi v napoto, kadar slačim jopico.“

„Moj pes je tako inteligenčen kot jaz.“
„Res? Pa tako pametno gleda.“

OD DOMA

Janez pride na obisk k Petru.
„Glej, glej, zadnje čase ti pa dobro gre. Imaš nov avto, hišo si si prenovil in praviš, da boš še vikend postavil. Ja, od kod pa vse to?“
„Delam, delam; zadnje čase tudi nadure. Sem namreč član komisije za ugotavljanje izvora premoženja.“

Direktor direktorju: „Za vratarja smo vzeli človeka s fakulteto, da mu ne bo treba s trebuhom za kruhom čez mejo, kot tolikim drugim mladim strokovnjakom.“

Kar se Janezek uči, od njega tujina dobi.

Ali bodo osli, na katerih nekateri jahajo v boljše bodočnost, tudi deležni te boljše bodočnosti.

IV. redni občni zbor

Zveze slovenskih mater in žena
bo v sredo, 9. maja ob 17.30
v Slovenski hiši

Vabljeni vse matere in žene, posebej še zastopnice krajevskih odsekov.

UNIV. PROF.

DR. JUAN BLAZNIK

Zahtevajte določitev ure na telefonu 49-5855

C. José E. Uriburu 285, Cap. Fed

špecialist za ortopedijo
in travmatologijo

Ordinira v torek, četrtek in soboto
od 17 do 20

JAVNI NOTAP

FRANCISCO RAUL CASCANTE

Escribano Público
Cangallo 1642 Buenos Aires
Pta. baja, ofic. 2
T. E. 35-8827

OBVESTIJA

PETEK, 27. aprila 1973:

Prvi prosvetni večer ZS v letošnjem letu. Govoril bo Marko Kremžar o temi: Ekonomske tendence v letu 1973.

SOBOTA, 28. aprila 1973:

V Slovenski hiši ob 20.30 koncert v prid Slovenskega zavetišča.

NEDELJA, 29. aprila 1973:

Slovenski dan na Pristavi.
V Slovenskem domu v San Martinu po sv. maši sestanek članic in naraščajnic krožka SDO.

Velikonočni sestanek mladine do 15. leta v San Justu po sv. maši v Našem domu.

V Slovenski hiši po mladinski maši sestanek mladine. Predava dr. Rudolf Hanželič.

SREDA, 2. maja 1973:

Seja dobrodelnega odseka Zveze slovenskih mater in žena ob 17.30.

SOBOTA, 5. maja 1973:

SFZ-SDO Morón prirejata na Pristavi v Castelarju večer s plesom. Začetek ob 20.

V Našem domu v San Justu ob 20.30 prijateljska večerja.

NEDELJA, 6. maja 1973:

V Slovenskem domu v San Martinu 12. obletnica blagoslovitve doma.

NEDELJA, 13. maja 1973:

Vseslovensko romanje v Luján

DRUŠTVENI OGLASNIK

Prosimo gospe in gospodične, da pripjevajo pecivo za Slovenski dan, ki bo 29. aprila, na belo nedeljo na Pristavi.

Prvi prosvetni večer ZS v letošnjem letu bo 27. aprila. Govoril bo g. Marko Kremžar o temi: „Ekonomske tendence v letu 1973.“

Na belo nedeljo bo v slovenski radijski oddaji govoril mlad slovenski fant o pomenu slovenskega dneva.

Prvi prosvetni večer Zedinjene Slovenije

EKONOMSKE PERSPEKTIVE ZA LETO 1973

predaval bo g. Marko Kremžar

v petek, 27. aprila, ob 20 v mali dvorani Slovenske hiše

Naš dom v San Justu vabi na

PRIJATELJSKO VEČERJO

5. maja ob 20.30 in na slovesen sprejem vse krajevne mladine od 18. leta naprej v članstvo.

Po večerji bo nastop novega slovenskega orkestra pod vodstvom g. Boža Šurmana

Slovenski dom v San Martinu

(Córdoba 129, San Martín)

12. OBLETNICA BLAGOSLOVITVE DOMA

v nedeljo, 6. maja 1973

Dopoldne ob 11.30 sv. maša v domu

Popoldne ob 15: AKADEMIJA

Po akademiji DRUŽABNA PRIREDIEV

ob sodelovanju orkestra „PLANIKA“

SLOVENSKO ZAVETIŠČE DR. G. ROŽMANA

VABI NA

KONCERT

slovenskih narodnih in drugih pesmi
v soboto, 28. aprila, ob 20.30 v Slovenski hiši

Poje SLOVENSKI MLADINSKI ZBOR pod vodstvom ge. Marije Fink-Geržiničeve

Vstopnice po 10.—, 8.— in 6.— pesov v predprodaji pri odbornikih Zavetišča in pri članih zbora.

ESLOVENIA LIBRE

Editor responsable: Miloš Stare

Director: Tone Mizerit

Redacción y Administración:

Ramón Falcón 4158, Buenos Aires

T. E. 69-9503

Argentina

Uredniški odbor:

Miloš Stare, Pavel Fajdiga,

dr. Tine Debeljak, Slavimir Batagelj

in Tone Mizerit

Correo Argentino Central (B)	FRANQUEO PAGADO Concesión N° 5775
	TARIFA REDUCIDA Concesión N° 3824
Registro Nacional de la Propiedad Intelectual N° 1.149.713	

Naročnina Svob. Slovenije za leto 1973 za Argentino \$ 75.— (7.500.—) — Pri pošiljanju po pošti \$ 78.— (7.800.—). ZDA in Kanada 13 USA dol.; za Evropo pa 15 USA dol. za pošiljanje z avionsko pošto. Evropa, ZDA in Kanada za pošiljanje z navadno pošto 9 USA dol. Talleres Gráficos Vilko S.R.L., Estados Unidos 425, Buenos Aires. T. E. 33-7219

PORAVNAJTE ZAOSTALO NAROČNINO!

ZVEZA SLOVENSKIH MATER IN ŽENA

„Kako vzgajati otroku verski čut“, je naslov predavanju, ki ga bo imel msgr. Anton Orehar v četrtek, 26. aprila, ob pol petih popoldne v Slovenski hiši. Pri srčno vabljeni matere pa tudi mlade žene.

Kako vsako leto, tako bo odbor Zveze slovenskih mater in žena tudi letošnji majnik posvetil socialnemu skrbstvu. Namen te akcije je pomagati najbolj potrebnim rojakom do posteljnine in zimskega perila. Kakor smo že poročali, bomo imeli dne 9. maja ob 17.30 v Slovenski hiši občni zbor z volitvijo novega odbora. Vse krajevne odbore prosimo, naj pošljejo na občni zbor vsaj tri zastopnice. Ob tej priliki bomo sestavili podrobnejši načrt za čajanko, ki jo bomo pripravile našim dobrotnikom in prijateljem konec maja. Zveza upa, da bo našla v slovenski skupnosti dovolj razumevanja za naše kulturne, versko-vzgojne in dobrodelne namene.

„Televizija ne bo mogla nikdar nadomestiti časopisov.“

„Zakaj ne?“

„Le poizkusi v televizor zaviti klobaso.“